

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

KARDINALOVA HOMILIJA NA MISI ZA DOMOVINU POVODOM
OSLOBOĐENJA HRVATSKIH GENERALA ANTE GOTOVINE I
MLADENA MARKAČA NA MEĐUNARODNOM SUDU U HAAGU

Zagreb, Katedrala, 16. studenoga 2012. godine.

Liturgijska čitanja: Iz 63, 7-9; Iv 17, 11b-17

Uvod u misno slavlje:

**Draga subraćo biskupi i svećenici; dragi redovnici i redovnice,
poštovani hrvatski branitelji, braćo i sestre u Kristu Gospodinu!**

Tijekom mjeseci i godina koje su za nama, osobito tijekom jučerašnjega dana, u noći bdijenja i u jutru iščekivanja, upućivali smo svoje molitve Bogu, otvarajući srce njegovoj volji i moleći blizinu i snagu našim generalima.

Naviknuti na razne udarce, pa i na one koje duša teško podnosi, susreli smo dodir Božje prisutnosti te osjetili dar koji pokreće srce i svaki osjećaj pretvara u radost i oblikuje u riječi: Bože, hvala ti! To su bile prve riječi koje su mnogi ponavljali, koje su odjekivale u domovima i dušama Hrvata. Jednako su to pokušale izraziti pjesničke riječi, melodije i zvuk zvona, a ipak, samo molitva to može obuhvatiti.

I dok smo jučer sklapali ruke, palili svijeće, zajedno pjevali i molitvom povezali Hrvatsku, tinjala je u nama nada. Zbog toga nam je srce puno što ovdje, u zajednici vjernika, vidimo ostvarenu nadu zajedništva s

našim generalima: gospodinom Antom Gotovinom i gospodinom Mladenom Markačem!

Draga braćo, dragi hrvatski generali, dok ste kao zatočenci mislima navraćali u hrvatsku Domovinu, vjerujem da ste se spomenuli i ove Stepinčeve katedrale. I sada ste tu. Neka je blagoslovljen vaš povratak među nas!

Braćo i sestre, kao što smo iskreno molili da Bog čuje naše vapaje, istom snagom srca danas mu radosno zahvaljujemo. Oraspoložimo se za slavlje Kristove žrtve, skrušimo se, ispitajmo svoju savjest i s kajanjem za grijehе slavimo Gospodina.

Homilija:

Braćo i sestre!

1. Toliko se puta u našem životu čini da Bog ostaje nevidljiv; da su njegova očitovanja i njegov glas ostali u dalekim prošlim vremenima. Ali, danas smo dionici očitovanja njegove dobrote. Zato su večeras riječi proroka Izaije i naše riječi: Slavit ću ljubav Gospodnju, slavna djela njegova, za veliku dobrotu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi. Danas nam je pokazao da je Spasitelj u svim našim tjeskobama. Osjećali smo tegobe, klonuća i nemir; osjećali smo malodušnost i nevjericu zbog toga što je istina bila toliko zanemarena, do mjere da budu žrtvovani nedužni.

Večeras, dok se radujemo slobodi naših generala, ne zaboravljamo događaje koji su vezani uz trnovit put do hrvatske slobode i nezavisnosti, koja počiva na hrabrim ljudima, spremnima na žrtvu za dobro bližnjih i

svoje Domovine, uvijek poštujući i zauzimajući se za prava drugih. Spominjemo se početaka, oduševljenja i spremnosti hrvatskih ljudi da žive u slobodi poput drugih naroda. Večeras ne smijemo zaboraviti sve žrtve koje su ugrađene u našu radost, prinoseći molitvu za pokoj preminulih, među kojima na poseban način za prvoga hrvatskoga predsjednika, dr. Franju Tuđmana.

2. Ova sveta misa obuhvaća sve nama znane i neznane, ali Bogu itekako poznate ljude koji su dragovoljno bili spremni braniti Domovinu i izgrađivati je u odgovornosti. Dragi generali, vi ste na tome putu postali simbolom hrvatske pravedne borbe i zbog toga vam zahvaljujem. Hvala vam što ste svojim držanjem, svojim trpljenjem prepoznali da se u zatočeništvu ne nalazite sami. S vama je bila vaša Domovina, a mi, vjernici, nismo prestajali moliti za vas, a kao Crkva, premda prozivani i pogrđivani, nastojali smo se zauzimati za istinu. Hvala vam, jer ste mnogima postali primjerom zauzimanja i vrlina u koje se mogu ugledati osobito mladi naraštaji.

Zbog neodgovornih pristupa i postupanja, hrvatska obrana slobode dovođena je u pitanje; povijest se pokušavala iskriviti do razine poniženja, ali vaše svjedočanstvo i životna patnja govori više od bilo kojega pokušaja zatiranja istine.

Samo vi i Bog znate što vam je tijekom proteklih godina bilo u srcu. Ali ste kao vjernici znali da je vaš put na tragu onoga puta kojim prolazi pravednik, kojim je prošao Bog u svome Sinu Isusu. I vi ste imali uzore i potporu u onim vjericima koji su se pouzdavali u Gospodina. Znam da vas je ta žrtva pročistila i unijela novo svjetlo u vaše živote. Zato je znakovito da ste danas u ovoj prvostolnici u kojoj su zemni ostatci nekih od

najčasnijih Hrvata, među kojima na poseban način svijetli blaženi Alojzije Stepinac.

3. Braćo i sestre, ovo je važan događaj koji kao vjernici ne mjerimo političkim mjerilima. On je važan za naše hrvatsko društvo. On je važan za svakoga tko je ljubitelj istine i želi nositi odgovornost za Hrvatsku. Vidjeli smo što znači oglušiti se na osjećaj naroda, na sigurnost koja postoji u našoj hrvatskoj duši. Ljudima koji su proživjeli rat i koji su morali započinjati iznova; kojima su pogažena prava samo zato što su Hrvati i katolici, bilo je jasno da nije istina ono što se nameće. Znali su da je istina u onome što živi na dnu duše, pred čim je čovjek ponizan i zahvalan. Hrvatska nije tražila tuđu nesreću; branila je svoje, oslobađala od nasilja. Udaljiti se od naroda i njegova osjećaja rađa tragediju i malodušje.

Bog govori nama danas; govori s pomoću života ove dvojice naše braće. Čujemo li to dovoljno glasno? Bog je poslao svoga Sina, da bismo imali puninu radosti u sebi. Ako čuvamo pouzdanje u Gospodina, ne trebamo se čuditi što će se na nas dizati oni koji mrze i nas i Boga, ali ne smijemo posustati, posumnjati i odbaciti Boga. Koliko god smo kao vjernici u svijetu, mi nismo od svijeta. I kada želimo čuti istinu, ne čujemo je ako slušamo samo sebe. Zbog toga nam je potrebna molitva, zajedništvo Crkve i mjera ljubavi. Znati sebe, svoju malenost i svoju slabost, prepoznati u Bogu, ali i svoju veličinu po dostojanstvu koje nam je Bog podario – ta istina oslobađa!

4. Večeras zahvaljujemo Bogu i ponovno molimo za Domovinu. Čuli smo Isusa koji moli nebeskoga Oca: »Posveti ih u istini«. Tom istinom koju smo tražili i svjedočili, tom istinom i sada pristupamo ozbiljnim pitanjima naše Domovine. I nije nam svejedno, jer osjećamo da se i dalje pokušava

graditi na nečemu što je daleko od osjećaja naroda. Osobito mislim na pitanja o odgoju djece i mladih, o obrazovanju hrvatskih učenika i studenata. Nije nam svejedno kada vidimo da netko želi odmaknuti roditelje od djece i od odgovornosti za njihov odgoj, nametati propise i programe koji ne vode k dobru hrvatske Domovine.

Braćo i sestre, ovih dana nas povijest upozorava da se ne odmičemo od životnoga izvora koji je u Bogu. Onda kada ljudski oslonci padaju, znamo da ostaje sigurnost i uporište u Bogu koji nam ponovno vraća snagu.

Dragi generali, hvala vam za svjedočanstvo i žrtvu! Vi se vraćate svojoj Domovini. Hrvatska vas i danas treba.

Dobri Bože, hvala ti za očitovanje dobrote! Čuvaj nas uvijek svojom zaštitom!

Zagovor Presvete Bogorodice i blaženoga Alojzija Stepinca neka vazda prati sav puk hrvatski. Amen!